

Jelentés a csatatérről?

2020 március 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az igazmondás luxusát bárki megengedhetné magának.

A magyar politikai újságírás egyik legidegesítőbb munkamódszere az egymáshoz méricskélés. Ha valaki rossz fát tesz a tűzre, a leghatásosabban úgy tudja elleplezni, hogy elcitolja a túloldal hasonló vagy teljesen másféle bűneit. Ez az eljárás valamennyire még érthető a politikusok eszköztárában, akiknek számtalan semlegesítő eljárása közül kétségkívül ez a leghatásosabb és leginkább célravezető. Érthetetlen viszont a mindennapokban, amikor az igazmondás luxusát bárki megengedhetné magának, akinek egyébként nem fűződik elemi érdeke egy-egy hazugság elleplezéséhez.

Mondok is rögvést egy példát, hogy érthető legyek. Ha verem a gyereket otthon, de szíjjal ám, hogy még jobban fájjon, és lebuktat a szomszéd, kijönnek a családvédelmisek, akkor arra nem az a válasz, hogy más is veri a gyereket. Még az sem jó kifogás, hogy ismertem valakit, aki meg is rugdosta a kölykét. Vagy hogy Makarenko szerint nyugodtan szabad néhány fülest adni. Ott és akkor csakis az számít, hogy én verem-e a gyereket vagy sem. Hogy sikerül-e magamat tisztázni a vádak alól, annak momentán semmi köze mások dolgaihoz, bármennyire is szeretném másra hárítani tettem elzárkózásait, következményeit.

Mindezt csak azért írom le, mert magára valamit adó ember a közéletben is igyekszik magát a dolgot nézni, ahogyan azt a híres mottó is javasolja. Csakhogy mindazok, akik a homlokukra írják állítólagos elfogulatlanságukat, soha nem idézik a teljes mondatot, Bocskai István passzusát.

Sem az dialektikához, sem az retorikához nem tudunk, a dolgot ?t magát nézzük, csak a mi nemzetünk javát és magunk megmaradását.

A dolog maga, amit tehát önmagában kell néznünk, elválaszthatatlan a magasabb szándéktól, esetünkben a haza védelmétől. A végcél nem magában lebeg a vizek felett, nem holt betű, nem papírra vetett, száraz szakmai igazság. Mindenkinek vannak kapaszkodói, vannak rokonai, apja, anyja, családja, van hazája, anyanyelve, és vannak nemzeti, közösségi kapaszkodói, ahogyan egyéni ízlése, irányultsága, világképe is.

Két dolgot nem szabad tehát összekeverni: a tárgyilagosságot és a függetlenséget. A közéletben muszáj tárgyilagosságnak lennünk, és tilos kétféle mércével mérni, visszamutogatni a bűnök elleplezésére. Ugyanakkor nem hazudhatunk magunknak függetlenséget. Ilyen ember nincs, senki sem neutrális, és ha magát a dolgot nézi, különféle döntései ugyanúgy megkötik az akaratát, mint bármi másnak. Legfeljebb azt hazudja magának, hogy nem, pedig dehogynem. Bár az újságírók egy része szereti azt hinni magáról, hogy valamilyen titkos erkölcsnemesítő társaság beltagja, és hogy szakmai kánonja a legkülönlegesebb, legvarázslatosabb dolog, melyet emberi elme megalkothatott, de ez sajnos, nincs így.

A különbség újságíró és karosszerialakatos között talán csak az, hogy az előbbi a földkerekség leghiúbb embere: sokszor féktelen önszeretet fűti, lekenyerezéséhez elegendő, ha fontosnak érezheti magát. Ha ez a hite megsérül, ha kiderül, hogy nem körülötte forog a világ, akkor az ilyen újságíró megsértődik, köpönyeget vált, és megkeresi azt a közeget, ahol remélhet egy kis ájult csodálatot, ahol ?t elismerik, ahol tovább kenegetheti megfáradt hiúságának csapágait. Ezért vannak a csodás átváltozások, ezért lesz balos a tegnapi jobbos, ezért hazudja magát függetlennek a nagyon is konkrét politikai szándékok mentén magát behálózni engedő kolléga.

Vannak aztán az olyanok, mint mi. Akik nem csinálnak abból titkot, hogy Bocskai nyomán a dolgok nézése elsősorban hazafias kötelesség. Mi arra jutottunk, hogy a múlt században írt, mára érvényüket veszített szakmai kisokosok helyett nemzetünk javát és megmaradását kell tekintenünk. Bármi is legyen a foglalkozásunk, ebben a hitünkben megegyezünk. És nem hisszük, hogy a politikai újságírók különleges emberek, hogy ?k teremtik az eseményeket. Hiszük azonban, hogy nagy hatású történeteik alapanyagait politikusok, „civiliek” és különféle követségi emberek adják a kezükbe, hogy írják meg sebesen, ügyesen. Abban is hiszünk, hogy van jó és rossz újságíró. Amíg a jó mindig úgy tér vissza a tett helyszínére, hogy nem égette fel maga mögött a hidakat, vigyáz a jó hírére, addig a rossz újságíró letarol mindent és mindenkit a sztori, a feltűnés érdekében. Ez utóbbi hosszú távon teljesen lenullazza magát, és az emberek rendszerint legyintenek, hogy ja, igen, ?t ismerem, hazudni szokott, nem tartotta be, amit ígért.

A bevezetőben említett egymáshoz méricskélés, ez a nagyon olcsó és kényelmes módszer azokat elégíti ki, akiknek nincs önálló véleményük, akaratuk. Pedig időnként szembe kell menni az árral, bármilyen fájdalmas is. A saját politikai közösségünket, a magyar oldalt nem kiszolgálni, hanem tanítani, jobbítani kell. Illetve kellene. Mert

ehhez bizony, türelem és nyugodt alapállás szükséges. Olyan körülmények között azonban, amikor a közéleti vita nagyjából azt jelenti, hogy ki adott nagyobb pofont a gyerekeknek, ahelyett, hogy ?szintén beszéljünk a saját pofonjainkról, nem könnyű? a jobbítás.

Lassan harminc éve vagyok a pályán, és azt hiszem, a végén semmi sem marad, csak az ügy, amelyet szolgáltunk, vagy amellyel szembementünk. Ez az ügy a magyar megmaradás ügye. Halálunk után – néhányan még életünkben – el fogunk merülni napi vitáinkkal, napi cikkeinkkel, napi indulatainkkal együtt. És majdan, ötven, száz év múltán, amikor hitem szerint még mindig magyarok élnek a Kárpát-medencében, talán el?rántanak minket a kínálatból, mint valami katalóguscédulát.

Nem egy párt, nem egy mozgalom, még csak nem is valamilyen újságírókódex ajánlójegyzéke lesz azon a katalóguscédulán. Még csak az sem, miféle emberek voltunk, nem jegyzik fel legjobb mondásainkat, nem látszanak kitüntetéseink, szakmai hátba veregetéseink, kapcsolatrendszerünk és tudásunk avagy tudatlanságunk sem.

Azon a katalóguscédulán mindössze az áll majd, hogy elárultuk vagy megsegítettük a magyarságot, amikor élet-halál harcát vívta a 21. század elején.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló